

സാമ്പത്തികം

അല്ലെങ്കിൽ അക്കദായികക്കുടി ആ വലിയ വീടിലേക്കു നടക്കുമ്പോൾ അന്നത്തെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് സുന്ദര ചിത്രിച്ചത്. ഒരു വീടിൽ ചെന്നപ്പോൾ പുറത്ത് ആരെയും കണ്ടില്ല. ദിനത്തിലെപ്പറ്റും കാളിംഗും ബല്ലുമില്ല. ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു കോൺഡിനേഷൻ വലിയ മണി കെട്ടിത്തുകാഡിയിരിക്കുന്നു! അവർ അതിൽ പിടിച്ച് അടിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഒരു കതകു തുറന്ന് രോൾ വെച്ചിയിൽ പഠാ. നാളു തമമുടിയും കെട്ടുപിണ്ണണ്ണു കിടക്കുന്ന നാളു നീം താടിയും വരം കണ്ണുകളും. ഒരു നീല ബൈർമ്മക്കാലും മണ്ണ പെറിയും മാത്രമാണ് അധികം യാഥിപ്പിക്കുന്നത്. അവളുടെ നേരു നോക്കുന്നതിനു പകരം ആ മണിയിലേക്കാണ് അധികം നോക്കിയത്. ആ നോട്ടത്തിനു മുന്നിൽ മണിയുടെ ശബ്ദത്തിനെ മാറ്റാവി വിറക്കാണു. ആ ശബ്ദം പുറമ്പുമായി നിന്നപ്പോൾ അധികം അവളുടെ നേരു നോക്കി.

പെട്ടെന്ന് അധികാരി കെകകളും കെപ്പത്തികൾ മുന്നോട്ടാക്കി ചേർത്തു പിടിച്ച് വിരലുകൾ അകറി അതിനിടയിലുടെ അധികം സുന്ദരയുടെ നേരു നോക്കി.

“മന്ത്രാസ്ത്രികൾ.” അധികം മുരിഞ്ഞു. പല പല ആംഗിളുകളിൽ അധികം അവക്കു നോക്കി. തന്റെ വരവിനെ ഉദ്ദേശ്യം വിസ്തരിക്കാനാരുജീവിയെ അവക്കു അധികം തടങ്ങു.

“നീയിങ്ങനെ വഴിനീളേ കച്ചവടം ചെയ്ത് ജീവിതം നശിപ്പിക്കരുത്. ഒരു സിനിമാ നടിയാക്കുന്ന മുഖമാണ് നിന്നേരുത്.”

എന്തിട്ട് അധികം താഴേക്കിണങ്ങിവന്നു. കഴുത് അവളുടെ മുഖത്തിന് നേരു നീട്ടിയപ്പോൾ അവർ പുറകൊട്ടു മറി.

“ഡോക്ടർ ഹാർഡ്. ഡോക്ടർ ഷൈ എവേ.” അധികം പറഞ്ഞു. “നീ മിലിമിൽ എത്തിയേ മതിയാവു. അതിനു വേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ ചില ചില ത്രാവാനാർ കൂടിയേ തീരു. ഈ മുഖം മുന്നോട്ടു വിറുബിൽ.”

അധികം ഒരു വിരലുകൊട്ട് അവളുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി. കണ്ണുകളിലേക്ക് ഉഞ്ചിയിടുന്നതുപോലെ നോക്കി. ഒരു നിമിഷം മുത്തമുത്തായേപ്പോലെ നോക്കിനിന്നേക്കിലും പെട്ടെന്ന് അധികാരി കഴുത് തട്ടിമാറ്റിട്ട് അവർ തിരിത്തോടി.

“ഡോക്ടർ.” അധികാരി ശബ്ദം പിന്നിൽ കേടു. അതിനു തുടർച്ച പോലെ മറ്റൊരു ശബ്ദം.

“കം ഓൺ. കം ഓൺ ഡൈർ. ഡോക്ടർ ശേ ആഫ്റ്റർ സില്ലി ഡെയിസ്. ഫ്ലി ആം ഹീയർ. വിൽ ഷോ ടു റീഫൽ ഫോവർ ആന്റ് ഫോൽ. കം.”

അതോടു സ്വീകരിച്ചു ശബ്ദമായിരുന്നു.

കുച്ചു ദുരം അടിയിട്ട് സുന്ദര നിന്നു.അവർ കിതയും കുടുംബങ്ങായിരുന്നു. കഴുതിലുന്ന പ്രാണികൾ സമീക്ഷയിലേക്ക് അവർ നോക്കി. ഇതുവരെ നാബൈല്ലമാണ് വിറുത്. അരുപ്പര് രൂപ കമ്മീഷനും. പക്ഷെ ഇനിയും നാബൈല്ല കുടിയേക്കിലും വിൽക്കാണു. അല്ലെങ്കിൽ.....?

അബ്ലൂഫ്കിൽ കമ്പനിയുടെ പണം എടുത്ത് മറിയ്‌ക്കേണ്ടി വരും. അതോടെ ഫ്ലാം റീറ്റും. ജയിലിപ്പും അയയ്ക്കുമായിരിക്കും.

അവർ ആകെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. ഇതിനകം കുറഞ്ഞത് അഭ്യു കിലോ മീറ്ററൊക്കിലും നടന്നിരിക്കണം.

പക്ഷെ നാലെണ്ണം കൂടി വില്ക്കണമ്മോ?

കുറേ ദുരൂഹയിക്കണ്ട വീടിന് നേരു സുന്ന നടന്നു.

വീടിന്റെ മുൻ വശത്രെ കതക് ചാരിയിരുന്നു. അവർ കാളിംഗു് ബൈലിൽ കൈവെച്ചു. പക്ഷെ അക്കരു ബൈലിക്കുന്നതാനും കേടിയ്ക്കും.

രു പക്ഷെ കിണില്ലായിരിക്കും.

അവർ വീടിന്റെ വലതു വശത്രെക്കു നീങ്ങി. രു ജനൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നതു കണ്ണ് അതിയുടെ ഉള്ളിപ്പേക്ക് നോക്കി.

രു പുരുഷൻ കിടന്നുരിഞ്ഞുന്നതാണ് ആദ്യം അവളുടെ കണ്ണിൽ പെട്ടത്. രു മുണ്ട് മാത്രമാണ് വേഷം. അത് ഏതാണ് മുഴുവനും തന്നെ ശരിവത്തിൽ നിന്ന് മാറിക്കിടക്കുന്നു. തൊട്ടുത്ത് മേഖലേ രു മൗലികം ജുറും ചരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. രു കുപ്പിയും.

അങ്ങോടു നോക്കിക്കാണിരിക്കുന്നോൾ വീടിന്റെ പിന്നിൽ രു ശ്രദ്ധിച്ചു കേടുപോലെ തോന്തി. അവർ അങ്ങോടു നീങ്ങി.

രു സ്ത്രീയുടെ മുവത്തിനു നേരു രു പുരുഷൻ തന്റെ മുഖം അടപ്പിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതാണവർ കണ്ടത്. അവർ ഉണ്ടു പേരും വീടിന്റെ പിന്നിലും രു ചെറിയ വരാതയിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഇള്ളംനീല നിറത്തിലും ആ സ്ത്രീയുടെ സാരിയിൽ മുടിപ്പുതച്ചു നില്ക്കുന്നതു പോലെ തോന്തി അയാൾ.

അവരുടെ ചുംബനും അതിന്റെ മുർഖന്ത്യത്തിലെത്തി. കൈകൾ മറുയാളിനേ കെട്ടിവരിഞ്ഞു.

ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കും തന്റെ തൊണ്ടയിൽ നിന്ന് രു ചുമ പൊട്ടിപ്പറിപ്പുടാൻ തുടങ്ങുന്നത് സുന്ന അറിഞ്ഞു. വെച്ചാളുന്നേട അവർ ദിതിയുടെ മാറിപ്പേക്ക് മാറിയതും ചുമ തുടങ്ങി. അതോടൊപ്പും ആരോ പാതയകലുന്ന ശബ്ദവും അവർ കേടു.

അപ്പോഴേക്കും ഇള്ളം നീല സാരിക്കാൻ അവളുടെ അടുത്തെത്തി. അവളുടെ മുവത്ത് സുന്നയോടും കോപം കത്തിയെന്നും.

“എതാടി ഇവിടെ?” സാരിക്കാൻ അവദ്വാട്ടുത്തുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“ഈൻ.....ഈൻ ചവിട്ടി വിൽക്കാൻ വന്നതാണ്.” അവർ രുവിധി പറഞ്ഞാപ്പിച്ചു.

“ചവിട്ടിയോ? മോട്ടിക്കാൻ നടക്കുന്ന വർദ്ധം.”

“ചവിട്ടി. സോർമാറ്.”

ആ സ്ത്രീക്ക് ദൗം മനസ്സിലായില്ല. അവളുടെ മനസ്സിൽ മറുതൊക്കെയോ ആയിരുന്നു.

“എതാടി സഖീയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചേക്കുന്നേ? എടുക്കേടാി വെളിയ്.”

സുന്ന സഖീയിൽ നിന്നും യോർ മാറുകൾ പുറത്തെടുത്തു. ദിതിയ്ക്കിടയിലും, അതിനുള്ളിൽ എഴു ചവിട്ടികൾ ഉണ്ടനും ഇനിയും നാലെണ്ണം കൂടിയെങ്കിലും വിറ്റാലേ ആകെ

നൂറ്റിരുപതു രൂപ കമ്മീഷൻ കിട്ടുകയുള്ളെന്നും അവദ്വോർത്തു. നൂറ്റിരുപതു രൂപയെങ്കിലും കിട്ടിയില്ലെങ്കാബുന്ന ദിവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭീതി അവർക്ക് അപ്പോൾ ദയവും നൽകി.

“ഇത് ദൈഹികിലും വാങ്ങിച്ച് ഫിനെ സഹായിക്കണം.” കസ്റ്റമേഴ്സിന്റെ സഹതാപം പിടിച്ചു പറ്റി സിസ്റ്റിന്റെ ചെയ്യുന്നത് ശരിയായ കച്ചവടത്തെല്ലാം കസനി പരിപൂര്ണ പാഠം ദേരു നിലിച്ചാം അവർ മാനും.

“നിനെ സഹായിക്കാമെടി.” ഭീതിപൂട്ടുതുന്ന റീതിയിൽ അവർ അവദേ നോക്കി. “കടക്കു പുറിത്. ചവിടി പോലും. ചവിടി പുറിത്താക്കുകാ വേണേ. കള്ളക്കുടങ്ങും.” അപോഴാണവർ മുറിക്കുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന ആളിനെ കണ്ടത്. “ആഹാ. നാഡു എല്ലാം മാറ്റു കൊടുപ്പ്.” അവർ സുന്നതയുടെ നേരേ തിരിത്തു. സ്വന്ന നിരായരും അയാളുടെ നശാനേരി പ്രദർശനവും ഏല്ലാം കൂടി അവദും കോപം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

“അഞ്ഞങ്ങെട തുണിമാറിക്കാടുക്കുന്നതും നോക്കി നിന്നു സിക്കുവാരുനോടീ ഇവിടെ? നിനെ തോന്.....”

അവർ സുന്നതയുടെ കഴുവേ ചവിടികൾ തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചു.

“ഓട്ടടി നെൻ്റെ കെട്ടുമെടുത്തോടെ. അപ്പേൻ ചവിട്ടു നെന്നകാരിയുംകും കിട്ടുന്നേ.” അവർ വീംഗും അകത്തേക്കു നോക്കി. ”ബഹാദു കേടോണേ ദാനനങ്ങാനും വന്നാപ്പിനെ നെൻ്റെ കഴുവേ ചവിടിക്കു പകരം വേണവേല്ലോ വെച്ചു തരും അനേകരു്.” ചിതറിക്കിടന ചവിടികൾ പെറുകൾ ഏടുത്ത് സഖിയില്ലാക്കി സുന്ന ഇന്തി നടന്നു. ആ സ്ത്രീയുടെ നിരാ നിറഞ്ഞ ശബ്ദം അവദേ പിന്തുടർന്നു.

“സമയത്ത് കേരി വന്നോളും. നശൂഡായും.”

ഇതിനകം സുന്ന ആ വലിയ വീടിന്റെ മുൻപിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആ വീടിന്റെ കതക് അപ്പോൾ തുറന്നു കിടന്നു.

അവർ കാളിശുദ്ധ ബെല്ലിൽ വിരലുമ്പത്തി. അകത്തേങ്ങോ ബെല്ലിക്കുന്ന ശബ്ദം. കതകിന് ചെറിയെയാറു ചലനം.

അപ്പോൾ കഴിത്തപോൾ അകത്തു നിന്നൊരു പുരുഷശബ്ദം കേടു.

“എനിയും എണ്ണിറു വരാൻ വയു. ആരാണേപ്പും അകത്തോടു വരാം.”

അവർ വരാതയിലേക്കു കയറി. കതക് രെല്പോ കൂടി തുറന്ന് ഉള്ളിലേക്കു നോക്കി. അവിടെ കട്ടിലിൽ, ശരീരമാസക്കലം മുടിപ്പുതച്ച് രൊൻ കിടപുംബാധിരുന്നു.

“എൻ്റെ കാലിന് രേപകടം പറ്റി. എണ്ണിറു നടക്കാൻ വയു.”

അവർ പോകാനായി തിരിത്തപോൾ അയാൾ ചോദിച്ചു: “അതുപോരെട. എന്തിനാ വന്നത്?”

അവർ കഴുവേ സഖി ഉയർത്തിക്കാടി. “ഇതു വിച്ചുകാൻ വന്നതോ.”

“എന്താ അതിപും?”

“ചവിട്ടികൾ. ഡോർ മാറ്റുകൾ.”
 അധികാരി ദയനിയമായ കിടപ്പ് മറ്റാരു ദയനിയ മുഖം അവളുടെ
 ചിതയിലുണ്ടത്തിയപ്പോൾ അറിയാതെ അവൾ പറഞ്ഞുപോയി.” ഒരു നാലെല്ലം കൂടിയെങ്കിലും
 ഇന്ന് വില്ക്കണം.”

“അതെന്നു നാലിന്റെ കണകൾ?” അധികാരി ചോദിച്ചു.
 “അത്.....അതെന്നികൾ.....”
 “പോരുട അതെന്നേവുമാകട.” അധികാരി മൃദഗസിച്ചു. “അതിനെന്നു വെല.”
 “ഒനിന് നുറുരുപ്പ. നാലെല്ലംത്തിന്റെ സെറു ഓരോനും.”
 “നാലു സെറും താനെന്നുകാം. പക്ഷേ എനിക്ക് ചെറിയൊരു സഹായം ചെയ്യണം. എത്രാ?”
 അവൾ ചിത്തിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അധികാരി തുടർന്നു. “ഒരു ചെറിയ സഹായം.” അധികാരി ഒരു
 ഭാഗത്തേക്ക് വിരൽ ചുണ്ടി. “അവിടെ അടക്കമെറുയാണ്. എല്ലാം അവിടോടു. എനിയുംകൊരു മൂസ്
 ചായയോണാക്കിത്തരാണോ.” അവർക്കുതേവും സന്ദേഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തീർക്കാതെനുംവന്നു
 അധികാരി തുടർന്നു. “എൻ്റെ ഭാര്യ അവരെ വീടിലേക്കു പോയതോ. അവടമുക്കു തീരെ
 സുവർഖി. പിന്നു.....ജോധിക്കാരൻ ടണ്ണിലും പോയിരിയ്ക്കുന്നു.”
 ഒരു ചായയിട്ടു കൊടുത്താൽ നാലു ചവിട്ടികൾ ചെലവാകുമെന്ന അൻവർ അവരെ ഉന്നത്തിൽ.
 സ്വന്തു താഴേ വച്ചിട്ട് അടക്കമെറുയുടെ നേരു നടന്ന സുന്നദയാട് അധികാരി ചോദിച്ചു.

“എത്ര രൂപയാ നാൻ തരേണ്ടത്?”
 നാലു ചവിട്ടിയുടെ വിലയാണ് അധികാരി പോദിച്ചതെന്ന് തിരിച്ചിന്തപ്പോൾ
 സുന്ന പറഞ്ഞു: “നാനുറു രൂപ.”
 “അണ്ണുറു രൂപതരം. പോരോ? ഇനി ആദ്യമായൊരു ചായയോണാക്കിത്തോ.”
 അവൾ അടക്കമെറുയിലേക്കു കടന്നു. അടക്കപ്പു കത്തിച്ച് വെള്ളേ പച്ചിട്ട് മറ്റുള്ളവ എടുക്കാൻ
 തുടങ്ങി.
 പെട്ടെന്ന് അടക്കപ്പു കെട്ടു.
 അവൾ അന്നോടുകൂടിഡിന്തപ്പോൾ തൊട്ടു മുമ്പിൽ പുഞ്ചിലച്ചു കൊണ്ട് അധികാരി!
 “ഒരു നിമിഷം.” അതെന്നും പറഞ്ഞിട്ട് മുഴുവിനു മുകളിലേ പാത്രമെടുത്ത് അധികാരി
 സികിലേക്കു കൂട്ടാതി.
 അവർക്ക് ദന്തു മനസ്സിലായില്ല. ദീതി മനസ്സിലേക്ക് ഇരബിക്കേണ്ടി. അന്നോന്ന്
 വരുത്തു പറഞ്ഞു കിടന്ന ആർ!

“എനിക്കൊരു കൊഴുപ്പോം ഇല്ല.” അധികാരി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ തോളിൽ കൈ വെച്ചു.
 “എനേ വിട്. നാൻ പോരു.” അവൾ പറഞ്ഞു.
 “അണ്ണുറു രൂപ തരാമെന്ന് പറഞ്ഞില്ലിയോ?” അധികാരി അവരെ പിടിച്ചു തന്നോട്ടുപിച്ചു.
 “ഓ, മുൻിലോട്ടു പോകാം.”

“എന്ന വിട്ടില്ലെങ്കിൽ നാൻ വിളിച്ചു കുവും.” അവർ പറഞ്ഞു.

അയാൾ ഒരു കയ്യുമ്പൻതി അവളുടെ വായ് പൊത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു:” വിളിച്ചു കുവിയാൻ നാണക്കേട് നിന്മക്കു തന്നെ. നാനൊന്നു മയ്യെങ്കെടുന്നപോൾ മോട്ടിക്കാൻ അക്കത്തു കേരിയതമ്മിയോ നീയോ? എനിട്ടു കണ്ണു പിടിച്ചപ്പോൾ രക്ഷപെടാനോടുവോ?” അയാൾ അവളുടെ ചുണ്ടിൽ നിന്നും കൈയ്യുടുത്തു. “ഹനീസ് വിളിച്ചു കുവ്.എല്ലപ്പുമാണെ.”

താൻ തികച്ചും വഞ്ചിതയാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞു. മനസ്സിന്റെ എന്നൊക്കെയോ തയങ്ങൾ മറവിച്ചു മറഞ്ഞു.

പിന്നീട് നടന്നതമ്മാം മറ്റൊരോ കാപ്പത്തിൽ വേരോയാർക്കോ സംഭവിക്കുന്നതായാണ് അവർക്ക് അനുഭവബുദ്ധി.

അരബരോ ചേർത്തു പിടിച്ചു അയാൾ ഉമരച്ചു. അക്കത്തേക്കു നടത്തി. ആ ശരീരത്തിലെ ഉടയാടകൾ പത്രക്കെ അഴിച്ചുമരി.

അയാൾ എവിടോക്കെയോ, എന്നൊക്കെയോ, എങ്ങനെയോക്കെയോ തിരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അപോരാക്കെ തൊട്ടടുത്തായി ഒരു നായയുടെ കിരപ്പ് അവർക്ക് അനുഭവബുദ്ധി.

പിന്നീട് അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

അവർ മുകളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് കിടന്നു.

അപോരാ കണ്ണിനു മുകളിലായി എന്നോ വന്നു വീണു. അവളും ഉയർത്തി നോക്കി.

തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ!

എന്നോ ഒരു ശിനൽ.

പിടഞ്ഞാനേരു അവർ വസ്ത്രം ധരിച്ചു. പക്ഷേ ചുറ്റുപാടുകളെപ്പറിയുന്നു അവബോധം ഉണ്ടാൻ മടിച്ചു നിന്നു.

അയാൾ എന്നോ ഒന്ന് അവളുടെ നേരെ നീട്ടി. അവളും യാത്രികമായി ഒക്ക നീട്ടി.

പക്ഷേ അത് അവളുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കാതെ, അവളുടെ സ്നാസ്സിലേക്ക് അയാൾ തിരുക്കിക്കയറി. എനിട്ട് അവളെപ്പേരിനു പിടിച്ചു ചുണ്ടിൽ പത്രക്കെ കിടിച്ചു.

ആ ചെറിയ വേദന അവളെ ഉണ്ടാക്കി. സംഭവിച്ചതിനെപ്പറിയുന്നു ബോധം ഉണ്ടാണു. എങ്ങനെപറിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പുറത്തേക്കോടി.

തന്റെ ബാഹ്യം ആ വീട്ടിലിക്കുന്നെന്ന് അവദ്ദോർമ്മിച്ചു. പക്ഷേ തിരിച്ചു പോയി അനെടുക്കാൻ ശരീരത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ അവളുടെ മനസ്സ് തയ്യാറായില്ല.

ബാർമ്മിറ്റത്തിൽ എന്നോ ഉരസ്സുന്നതു പോലെ തോന്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതു പുറത്തെടുത്തു.

ഒരു അണ്ണുറു രൂപ നോട്.

ഒരു വേദ്യയായാണോ അവൻ എന്ന കരുതിയത്!

ഹതിലൈക്കില്ലും താനവെന തോല്പിക്കും.തീർച്ച.

അവർ ആ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു നടന്നു.

വീടിന്റെ മുൻ വരുത്തേ വരാതയിൽ അവളുടെ സ്വാഗ് ഇൻപ്രൂണായിരുന്നു. അവർ അനെടുത്തു.

അപോരാ അക്കത്തു എന്നോ ചലനങ്ങൾ.

അവൻ ചവിട്ടികൾ ഒന്നാനായി എടുത്തു തീരിയിട്ടു. ആ ശബ്ദങ്ങളിലും അധികാരിയാണ് അവൻ ആസ്വദിച്ചു.

സാമ്പത്തിക അവിടത്തെന്നയിട്ടു് സാക്കി മുന്നേന്നു് തിരികെ സാമ്പത്തികയിട്ടു് വെളിയിപ്പിച്ചു അവൻ നടന്നു. അപ്പോൾ ഒരു കതകു തുറക്കുന്നതും അനേകാംപും തന്റെ പിനിയായി അധികാരിയാണ് അവൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. “ആരു അത്?”

അധികാരി പുറത്തിനിൽക്കുന്നു തന്നെ സോക്കുകയാണെന്നു് അവൻകു് പോയ്മുണ്ടായിരുന്നു.

അവൻ എത്തുവോൻ മെഡിക്കൽ സ്കൂൾ അടയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. അവൻ കൊടുത്ത പ്രീസ്‌ക്രിപ്ഷൻ വാദ്ദി മറുപടഞ്ചത്ത് കൊടുത്തിട്ടു് അവിടെ നിന്നയാൻ പറഞ്ഞു.

“നുറി മുപ്പത്തണ്ണുരുപ്പാ”

“കഴിഞ്ഞയാഴ്ച വാദ്ദിച്ചപ്പും നുറിരുപ്പത് രൂപയാരുന്നു.”

അവൻ സങ്കോചത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“അത് നേരേതെ വന്ന സ്കൂളാരുന്നു. ഇപ്പോൾ വെലകുട്ടി.”

അവൻ അന്നതുറു രൂപനോട് അധികാരിയാണ് കൂടുതലിട്ടു് സാക്കി വാദ്ദി. നാലേ രാവിലെ കമ്പനിയിൽ അടയ്ക്കാൻ പത്രിന്നയു രൂപ കുറിവ്.

അതിനെത്തു മറുപടി പറയും?

മറുന്നു കൊണ്ട് അതിവേഗം നടന്നു് അവൻ വീടിലെത്തി.ചാരിക്കിടന കതകു് തുറന്നു.

അവിടെ ഒരു കയറ്റു കൂടിയിൽ അവളുടെ ദശയാബ് കിടന്നിരുന്നു.അടയ്ക്കു താഴോട് ചപ്പന സ്വാത്രത്തും നഷ്ടപ്പെട്ട ദാഹി.

അധികാരിയാണ് മുവാത്രം കോപഭാവം തെളിഞ്ഞു.

“സാലുമണിക്കു് മറുന്നു കൊണ്ടുവരാമെന്നും പറഞ്ഞു് പോയതല്ലാരുന്നോടീ നീയു്?

എന്നിട്ടിപ്പും സമയം എത്തായി?” അധികാരി ദിത്തിയിലേ ക്രോക്കിലേക്ക് കല്ലുകൾ പായിച്ചു. “എഴു മണി. എവിടാരുന്നു നീ ഇതുവരെ? ആരോടെ കുടുംബം കെടക്കുവാരുന്നോടീ? വയ്ക്കു കണ്ണപ്പും അവളുടെത്തു തരമാക്കി. അലവല്ലാതി.”

രേക്ഷണം മിണ്ണാതെ അവൻ അതു കേടുന്നിനു. അധികാരി പറഞ്ഞു തീർഖേദനു കണ്ണപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു.

“മതി. മതി. ഇന്തിപ്പോ നോൻ കണ്ണിവക്കാം. അതു കൂടിച്ചേച്ചു് മറുന്നും കൂടിച്ചേംബു് നഘ്പോലെ ദിജേണം.” അവൻ കൂടിച്ചേർത്തു. “ഡാക്കർിക്കുന്ന പറഞ്ഞേക്കുന്നേ.”

“എന്നിട്ടുവേണു നേനക്ക് കണ്ണവെരു പൊരുകേ പോകാൻ. ദൈക്കിക്കെടുത്തിയേച്ചു്.”

“അദ്ദേഹക്കിയദേഹം. എത്തായാലും എളുപ്പും ദൗു സൊവമായണിയേക്കു്. എന്നിട്ടു വേണു അവനേരയാക്കേ കൊല്ലാൻ.”

അവർ കട്ടിലിലിരുന്നു. “എത്രയും ചുട്.” പറമ്പുകൊണ്ട് അവർ സ്റ്റോഴിച്ച് മുകളിലേ അയയിൽ തുക്കി

അയാളുടെ മേഘക്ക് ചാഞ്ച അവർ അയാളുടെ കൈകളെടുത്ത് തെൻ്റെ കവിതിൽ വച്ച്.

അ കയ്യുടെ നമ്പവും ചുട്ടും അവളുടെ ബോധമണ്ണയത്തിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചു. അപോൾ ആ മനുഷ്യൻ അണ്ടുറി രൂപയാണ് തന്നെതന്നും അഭ്യു ചവിട്ടിയാണ് അവിടെ വൈക്കേണ്ടിയിരുന്നതെന്നും തെൻ്റെ അന്നത്തെ കമ്മീഷൻ തുക മാത്രമേ മരുന്നിനു ചിലവായുള്ളൂ എന്നും അവർ ഓർമ്മിച്ചു. അതോടൊപ്പം അന്ന് സംഭവിച്ചതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മകളും കടന്നു കയറി.അവളുടെ കല്ലുകൾ നിറഞ്ഞായും.

അ നമ്പവ് തെൻ്റെ ഗൈത്തിൽ തട്ടിയപോൾ അയാൾ അവളുടെ മുഖം കയ്യിപെടുത്തു ചുംബിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു:

“കുറയാതെ.എല്ലാം എനിക്കെന്നാം. പിനെ പെട്ടുന്നുള്ള ദേശ്യത്തിന് പറഞ്ഞു പോകുവാ. ഇനി താൻ സുക്ഷിച്ചോളാം. സുവാമായാപ്പിനെ എൻ്റെ പെണ്ണിനെ താൻ ഒരു ജോപ്പിക്കും അയയ്ക്കാതുമില്ല. ഇനി രോദിക്കോ.”

അയാൾ അവളുടെ പുറത്ത് തഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ശിശുവിനെപോലെ ശാന്തമായി അവളുറിഞ്ഞി.

കുഞ്ഞം